

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท๒๗๑๐๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

ผู้สอน

ครูแรมเดือน บุญชู

เรื่อง

คุณค่าวรรณกรรม

ภาษาไทย

มัธยมศึกษาปีที่ ๓

คุณค่า วรรณกรรม

คุณค่าวรรณกรรม

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. อธิบายแนวทางในการอ่านประเมินคุณค่าได้
๒. ประเมินคุณค่าวรรณกรรมได้

การอ่านประเมินคุณค่า

การอ่านประเมินคุณค่า เป็นขั้นตอนการอ่านที่ต่อเนื่องจากการอ่านวิเคราะห์ วิจารณ์ เนื่องจากเป็นการอ่านเพื่ออธิบายลักษณะของงานเขียนหรือสารที่อ่านว่าดีอย่างไร มีคุณค่าหรือมีข้อบกพร่องอย่างไร

แนวทางการอ่านประเมินคุณค่า

๑. พิจารณาเนื้อหาและองค์ประกอบของเนื้อหา

พิจารณาเนื้อหาที่อ่านว่ามีองค์ประกอบใดบ้าง

เพื่อแยกแยะว่าแต่ละส่วนมีลักษณะอย่างไร

มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร

แนวทางการอ่านประเมินคุณค่า

๒. พิจารณาคุณค่าด้านวรรณศิลป์

เป็นการพิจารณาการใช้ภาษาและความงามทางภาษาในงานเขียน ว่างานเขียนนั้น มีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับเนื้อหา มีความไพเราะ มีการใช้เสียงและความหมายที่ช่วยให้เกิดจิตนาการในการอ่านได้มากเพียงใด

แนวทางการอ่านประเมินคุณค่า

๓. พิจารณาแนวคิด

เป็นการพิจารณาว่าผู้เขียนนำเสนอเรื่องราวได้มีแต่คิดใดบ้างที่มีคุณค่า มีการเสนอแนวทางในการนำเสนอข้อมูลแนวคิดที่ดีที่มีคุณค่าไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

นิทานเรื่อง “สองพี่น้อง”

ครอบครัวชาวนาครอบครัวหนึ่ง

มีลูกชายสองคน ทั้งสองเป็นพี่น้องที่รักกันมาก

จนกระทั้งพ่อแม่แก่เฒ่า และสิ้นอายุไป สองพี่น้อง

จึงแยกย้ายกันไปสร้างครอบครัวของตนเอง แต่ก็ยังปลูกบ้าน

อยู่ในหมู่บ้านเดียวกัน และไปมาหาสู่อย่างรักใคร่อยู่เสมอ

สองพี่น้องยังคงยึดอาชีพชาวนาปลูกข้าวเลี้ยงชีพ

เช่นเดียวกับพ่อแม่ และใช้ชีวิตครอบครัวอย่างสันโดษพอเพียง
แม้จะไม่ได้มีเงินทองร่ำรวยอะไร แต่ก็มีความสุขตามอัตภาพ
มิได้ลำบากยากแค้นอะไรนัก

อยู่มาปีหนึ่ง ชาวนาคนพี่ทำงานได้ข้าวมากกว่าทุก ๆ ปี จึงมีใจคิดถึงเพื่อแฝงไปถึงน้องชาย เขากล่าวกับภรรยาของตน ในเย็นวันหนึ่งว่า

“เหอจะว่าอย่างไร หากฉันจะเอาข้าวที่เราเก็บเกี่ยวได้ในปีนี้ ไปแบ่งให้น้องชายของฉันบ้าง”

“ทำไมหรือจะ นาของน้องชายเรอได้ข้าวไม่ดีนักหรือ”
ภรรยาของชาวนาผู้พี่เอ่ยถาม

“เปล่ารอ ก็จะ นาของน้องชาຍฉันก็ได้ข้าวรองสวายดี
ไม่แพ้ของเราหรอ กแต่ฉันเห็นว่าครอบครัวของเขามีหลายปาก
หลายท้องให้ต้องเลี้ยงดู ทั้งตัวเขา เมียเขา และลูกเล็ก ๆ
อีกหลายคน ส่วนเรานั้นมีกันแค่สองคนผัวเมีย ซึ่งฉันคิดว่า
แค่ข้าวเพียงไม่กี่กระสอบก็น่าจะทำให้เราสองคนอิ่มท้อง
ไปจนถึงปีหน้าได้แล้ว” ชานาผู้พากล่าวแก่ภรรยา

“อืม! ฉันเห็นด้วยจะ น้องชายของเรอก็มีน้ำใจกับเรา
สองคนเสมอมา เมื่อมีพี่ผักผลไม้ดี ๆ เกิดขึ้น
ในไร่นาเขา เขายังนำมาให้เราทุกครั้ง
เมื่อข้าวของเรามีมากจนเหลือกิน
เรอก็จัดแบ่งไปให้ครอบครัว
ของน้องชายเรอบ้างเติบบีดีจะ”

เมื่อภาระ Yasenabสนุนเป็นอย่างดี เช่นนั้น ชาวนาผู้พึ่งจัดการ
บรรจุข้าวลงกระสอบขนาดใหญ่ แล้วรอจนมีดคำจึงค่อยแบก
กระสอบนั้นไปยังบ้านของน้องชาย และทิ้งกระสอบข้าวไว้
นอกประตูบ้านอย่างเงียบเชียบ ที่ต้องทำเช่นนั้น เพราะชาวนา
ผู้พึ่งเกรงว่า ถ้าเอาไปให้ตอนกลางวันและน้องชายรู้
น้องชายอาจจะปฏิเสธข้าวของเขา
เพราความเกรงใจก็เป็นได้

วันรุ่งขึ้น เมื่อชานาผู้พี่ไปนับกระสอบข้าวที่เหลืออยู่
ในยุงข้าวก็ต้องประหลาดใจ เพราะปรากฏว่า กระสอบข้าว
ทั้งหมดยังมีจำนวนเท่าเดิม

“เอ! เมื่อคืนเรานำข้าวไปให้น้องชายหนึ่งกระสอบ
แล้วทำไมข้าวของเรายังมีอยู่เท่าเดิมเล่า หรือว่าเราจะนับผิด
ถูกอย่างนั้น เราเอาข้าวไปให้น้องอีกสักหนึ่งกระสอบดีกว่า”
ชานาผู้พี่บอกกับตัวเอง

คืนวันนั้น พอผลบคា ชาวนาผู้พี่กับแกข้าวอีกหนึ่งกระสอบ

ไปให้ที่บ้านของน้องชาย แต่พอเข้าวันต่อมา เมื่อเข้าเข้าไปปั๊บ
กระสอบข้าวที่เหลืออยู่ครบเท่าเดิมเหมือนเมื่อครั้งแรก

“เอ๒ จะให้เชื้อได้อย่างไรนี่” ชายผู้พี่ร้อง “ถ้าอย่างนั้นคืนนี้
เราจะต้องเอาข้าวไปให้น้องของเราอีกกระสอบหนึ่ง”

กระสอบข้าว

คืนนี้ ชาวนาผู้พี่จึงแบกระสอบข้าวไปที่บ้านน้องชาย
อีกครั้งหนึ่ง เป็นครั้งที่ ๓

แสงจันทร์ส่องแสงเจิดจ้าในคืนวันนี้ ชายผู้พี่มองเห็น
ร่างของใครคนหนึ่งกำลังแบกระสอบข้าวเดินทางมาทางเข้า
ชายผู้พี่เพ่งตามองอีกครั้ง จึงเห็นว่าร่างของคน ๆ นั้นก็คือ
น้องชายของเขานั่นเอง

ชานาผู้พี่และชานาผู้น้องต่างหยุด วางกระสอบข้าว
ลงบนพื้น และมองหน้ากันด้วยความงุนงอยู่ครู่หนึ่ง

แล้วทั้งสองก็ร้องขึ้นพร้อมกันว่า

“เอี๊ยะ! พี่เงยหรือที่เอาข้าวไปวางไว้หน้าประตูบ้าน
ของฉันนะ”

“อื๊ะ! แกเงยหรือน้องรัก ที่เอาข้าวมาวางไว้ในยุ่งข้าว
ของพี่ทุกคืน”

แล้วหันในนั้น ทั้งสองพี่น้องก็พากันหัวเราะด้วยความขบขัน
เป็นเวลานาน ต่างคนต่างก็รู้สึกรักและผูกพันกันมากขึ้น
โดยไม่ต้องพูดจาอะไรมากไปกว่านี้อีกแล้ว

(อาจอง ชุมสาย ณ อุยุธยา)

คำถ้า

๑. ชื่อเรื่อง .....
๒. ชื่อผู้แต่ง .....
๓. รูปแบบวรรณกรรม .....
๔. เนื้อหาโดยสรุป .....
๕. กลวิธีการประพันธ์ (การเปิดเรื่อง-เดินเรื่อง-ปิดเรื่อง)
.....

คำถ้าม

๖. ตัวละคร .....
๗. คุณค่าด้านต่าง ๆ .....
๘. สิ่งที่ประทับใจ .....
๙. ข้อคิดที่นำไปใช้ประโยชน์ .....
๑๐. ความคิดเห็นเพิ่มเติม .....